§ 1, bod 2. (3. a 4.), a ½% z vyplacené mzdy pro krytí přídavků k provisím dle § 1, bod 1. (3. a 4.), zákona.

Podnikatelé mají v posledním případě právo srážeti členům ve smyslu § 9 zákona ¼% z vyplacené mzdy. První srážku příspěvků lze provésti při první výplatě po vyhlášení tohoto nařízení.

§ 13.

Podnikatelé přiznají 1. ledna a 1. července každého roku veškeré mzdy vyplacené v předchozím pololetí členům provisního oddělení bratrských pokladen. Do mzdy započísti jest vedle hotově vyplacených pevných mezd všechny drahotní přídavky, ošacovací příspěvky a naturální dávky, i když součet převyšuje u jednotlivce 6000 Kč.

Přiznání za druhé pololetí 1919 jest učiniti do 14 dnů po vydání tohoto nařízení a příspěvek vypočtený podle hořejší sazby ihned zapraviti.

§ 14.

Ústřední zaopatřovací fond jest oprávněn zkoumati správnost přiznaných mezd a nahlížeti svými zmocněnci do všech mzdových záznamů a dokladů.

Ústřední zaopatřovací fond jest rovněž oprávněn zkoumati správnost předkládaných výkazů výplat u bratrských pokladen, jež jsou povinny všechny knihy a doklady k revisi potřebné předložiti.

§ 15.

Státní dozor nad hospodařením fondu vykonává báňské hejtmanství; do schůzí správního výboru může být vyslán jeho zástupce s hlasem poradným. Výbor Ústředního zaopatřovacího fondu jest proto povinen každou schůzi výborovou báňskému hejtmanství s udáním denního pořádku nejdéle 5 dnů předem oznámiti.

Báňskému hejtmanství budtež zaslány po jednom opise protokolu schůzí, uzávěrek, ročních zpráv atd.

§ 16.

Vykonatelnost výměrů Ústředního zaopatřovacího fondu stvrzuje báňské hejtmanství.

§ 17.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.
Provedení jeho ukládá se ministru veřejných prací.

Tusar v. r.

Švehla v. r. Klofáč v. r.
Sonntág v. r. Prášek v. r.
Dr. Veselý v. r. Dr. Winter v. r.
Staněk v. r. Dr. Hodža v. r.
Dr. Šrobár v. r. Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r. Hampl v. r.

Dr. Franke v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. května 1920, čís. 372., jímž se upravují odpočivné a zaopatřovací požitky příslušníků bývalého úřednictva poštovního a telegrafního ústavu, po případě jich pozůstalých.

(Vyhlášeno v částce LXXII. Sb. z. a n. 5. června 1920.)

Na základě § 11. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3. Sb. z. a n. z roku 1920, se nařizuje:

§ 1.

Za osoby, na něž se vztahují ustanovení zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920, pokládají se ve smyslu tohoto nařízení i příslušníci bývalého úřednictva poštovního a telegrafního ústavu — vrchní poštmistři, poštmistři, poštovní officianti (poštovní pomocní úředníci), poštovní expedienti bez rozdílu, mají-li zkoušku oficiantskou či ne, poštovní (telegrafní) expeditoři, manipulační diurnisté, poštovní a telegrafní manipulantky, manipulantky a telegrafistky, telegrafní adjunkti (mechanikové) — a jich pozůstalí, pokud jich řádné odpočivné neb zaopatřovací požitky se jim poskytují, neb budou přiznány na základě nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 21. května 1903, č. 108 ř. z., ze dne 21. května 1903, č. 109 ř. z. (čl. IV. a XXXVII.—XLI.) a ze dne 5. srpna 1911, č. 155 ř. z.

§ 2.

Na zaměstnance, po případě jich pozůstalé, uvedené v § 1. vztahují se též ustanovení článku I., § 8., odstavce 1., číslo2., a odstavce 3. zákona ze dne 17.prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920.

§ 3.

Pozůstalým po zaměstnancích uvedených v § 1. vyměřuje se úmrtné dle obdoby ustanovení článku IV. a XI. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920, dle skutečně požívaného výsluhného. V rozporu s tím stojící dosavadní ustanovení se zrušují.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1919 a provésti je přísluší ministru pošt a telegrafů.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Dr. **Engliš** v. r.
Habrman v. r.
Prášek v. r.
Dr. **Winter** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.
Staněk v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. **Vrbenský** v. r.
Sonntág v. r.
Johanis v. r.
Dr. **Hotowetz** v. r.

Dr. **Dérer** v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. června 1920, čís. 387, o úpravě starobních požitků příslušníků důchodkové kontroly, pohraniční stráže a bývalé finanční stráže, jakož i jich pozůstalých.

(Vyhlášeno v částce LXXVII. Sb. z. a n. 18. června 1920.)

V základě zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2. a 3. Sb. z. a n. z roku 1920, a k jich provedení se nařizuje:

Článek I.

§ 1.

Zákon ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n., vztahuje se také na příslušníky důchodkové kontroly a pohraniční finanční stráže; pro důchodkovou kontrolu a úředníky pohraniční finanční stráže platí ustano-